

The Feast of Jamál (Beauty)

Music/Persian chant

1. O SON OF MAN! Veiled in My immemorial being and in the ancient eternity of My essence, I knew My love for thee; therefore I created thee, have engraved on thee Mine image and revealed to thee My beauty.

Bahá'u'lláh, The Hidden Words, Arabic #3

يَا ابْنَ الْإِنْسَانِ
كُنْتُ فِي قَدَمِ ذَاتِي وَأَزَلِيَّةً كَيْتُونَتِي؛ عَرَفْتُ حُبِّي فِيكَ خَلْقَتُكَ، وَأَلْفَيْتُ عَلَيْكَ مِثَالِي وَأَظْهَرْتُ لَكَ جَمَالِي.

2. O My Brother! Until thou enter the Egypt of love, thou shalt never come to the Joseph of the Beauty of the Friend; and until, like Jacob, thou forsake thine outward eyes, thou shalt never open the eye of thine inward being; and until thou burn with the fire of love, thou shalt never commune with the Lover of Longing.

A lover feareth nothing and no harm can come nigh him: Thou seest him chill in the fire and dry in the sea.

A lover is he who is chill in hell fire;
A knower is he who is dry in the sea.

Love accepteth no existence and wisheth no life: He seeth life in death, and in shame seeketh glory. To merit the madness of love, man must abound in sanity; to merit the bonds of the Friend, he must be full of spirit. Blessed the neck that is caught in His noose, happy the head that falleth on the dust in the pathway of His love. Wherefore, O friend, give up thy self that thou mayest find the Peerless One, pass by this mortal earth that thou mayest seek a home in the nest of heaven. Be as naught, if thou wouldst kindle the fire of being and be fit for the pathway of love.

Love seizeth not upon a living soul,
The falcon preyeth not on a dead mouse.

Bahá'u'lláh, The Seven Valleys and the Four Valleys, p. 4

ای برادر من تا بمصر عشق در نیائی بیوسف جمال دوست واصل نشوی و تا چون یعقوب از چشم ظاهری
نگذری چشم باطن نگشائی و تا بنار عشق نیفریزی بیار شوق نیامیزی. و عاشق را از هیچ چیز پروا
نیست و از هیچ ضرری ضرر نه از نار سردش بینی و از دریا خشکش یابی .

" نشان عاشق آن باشد که سردش بینی از دوزخ نشان عارف آن باشد که خشکش بینی از دریا "

عشق هستی قبول نکند و زندگی نخواهد حیات در ممت بیند و عزّت از ذلّت جوید. بسیار هوش باید تا لایق جوش عشق شود و بسیار سر باید تا قابل کمند دوست گردد. مبارک گردنی که در کمندش افتد و فرخنده سری که در راه محبتش بخاک افتد. پس ای دوست از نفس بیگانه شو تا به یگانه پی بری و از خاکدان فانی بگذر تا در آشیان الهی جای گیری. نیستی باید تا نار هستی بر افروزی و مقبول راه عشق شوی .

" نکند عشق نفس زنده قبول نکند باز موش مرده شکار "

3. O SON OF DUST! All that is in heaven and earth I have ordained for thee, except the human heart, which I have made the habitation of My beauty and glory; yet thou didst give My home and dwelling to another than Me; and whenever the manifestation of My holiness sought His own abode, a stranger found He there, and, homeless, hastened unto the sanctuary of the Beloved. Notwithstanding I have concealed thy secret and desired not thy shame.

Bahá'u'lláh, The Hidden Words, Persian #27

(ای پسر خاک) جمیع آنچه در آسمانها و زمین است برای تو مقرر داشتم مگر قلوب را که محلّ نزول تجلّی جمال و اجلال خود معین فرمودم * و تو منزل و محلّ مرا بغیر من گذاشتی چنانچه در هر زمان که ظهور قدس من آهنگ مکان خود نمود غیر خود را یافت اغیار دید و لا مکان بحرم جانان شتافت * و مع ذلک ستر نمودم و سرّ نگشودم و خجالت ترا نپسندیدم *

Music/Persian chant

4. Every universal cause is divine and every particular one is temporal. The principles of the divine Manifestations of God were, therefore, all-universal and all-inclusive. Every imperfect soul is self-centred and thinketh only of his own good. But as his thoughts expand a little he will begin to think of the welfare and comfort of his family. If his ideas still more widen, his concern will be the felicity of his fellow citizens; and if still they widen, he will be thinking of the glory of his land and of his race. But when ideas and views reach the utmost degree of expansion and attain the stage of perfection, then will he be interested in the exaltation of humankind. He will then be the well-wisher of all men and the seeker of the weal and prosperity of all lands. This is indicative of perfection.

Thus, the divine Manifestations of God had a universal and all-inclusive conception. They endeavoured for the sake of everyone's life and engaged in the service of universal education. The area of their aims was not limited—nay, rather, it was wide and all-inclusive. Therefore, ye must also be thinking of everyone, so that mankind may be educated, character moderated and this world may turn into a Garden of Eden.

Love ye all religions and all races with a love that is true and sincere and show that love through deeds and not through the tongue; for the latter hath no importance, as the majority of men are, in speech, well-wishers, while action is the best.

Selections from the Writings of Abdu'l-Bahá, p.58

هر امر عمومی الهی است و هر امر خصوصی ناسوتی لهذا مبادی مظاهر مقدّسه الهیه جمیع عمومی بود و شامل عالم انسانی بود هر انسان ناقصی خود پرست و در فکر راحت و منفعت خویش است چون یکقدری فکرش اتّسع یابد در فکر راحت و نعمت خاندانش افتد اگر فکرش اتّسع بیشتر یابد در فکر سعادت اهل شهرش افتد و چون افکار متّسع بیشتر شود در فکر عزّت وطن و ملتش افتد و چون افکار اتّسع تامّ یابد و بمنتهی درجه کمال رسد در فکر علویّت نوع انسان افتد خیر جمیع خلق طلبد و راحت و سعادت جمیع ممالک را این دلیل بر کمال است لهذا مظاهر مقدّسه الهیه در فکر عموم بودند و در حیات عموم کوشیدند و بتربیت عموم پرداختند مقاصدشان محصور نبود بلکه شمول و اتّسع عمومی داشت پس شماها نیز باید در فکر عموم بشر باشید که نوع انسانی تربیت شود و اخلاق بکلی تعدیل یابد و روی زمین بهشت برین شود جمیع اهل ادیان و ملل را دوست داشته باشید یعنی دوستی حقیقی صمیمی و این دوستی را بعمل بنمائید نه بلسان چه که بلسان اهمیتی ندارد اکثر بشر بلسان خیر خواهند و لکن عمل امتحان است *

5. O ye loved ones of the Lord! This is the hour when ye must associate with all the earth's peoples in extreme kindness and love, and be to them the signs and tokens of God's great mercy. Ye must become the very soul of the world, the living spirit in the body of the children of men. In this wondrous Age, at this time when the Ancient Beauty, the Most Great Name, bearing unnumbered gifts, hath risen above the horizon of the world, the Word of God hath infused such awesome power into the inmost essence of humankind that He hath stripped men's human qualities of all effect, and hath, with His all-conquering might, unified the peoples in a vast sea of oneness.

Now is the time for the lovers of God to raise high the banners of unity, to intone, in the assemblages of the world, the verses of friendship and love and to demonstrate to all that the grace of God is one. Thus will the tabernacles of holiness be upraised on the summits of the earth, gathering all peoples into the protective shadow of the Word of Oneness. This great bounty will dawn over the world at the time when the lovers of God shall arise to carry out His Teachings, and to scatter far and wide the fresh, sweet scents of universal love.

Selections from the Writings of Abdu'l-Bahá, p. 19

ای یاران الهی وقت آنست که با جمیع ملل بنهایت مهربانی الفت نمائید و مظهر رحمت حضرت احدیت شوید جان عالم گردید و روح حیات در هیکل بنی آدم در این دور بدیع که جمال قدم و اسم اعظم از افق عالم بفیوضات نامتناهی تجلی فرموده کلمة الله چنان قوتی و قدرتی در حقائق انسانیّه نموده که شعون بشریّه را تأثیر و نفوذی نگذاشته بقوت قاهره کلّ را در بحر احدیت مجتمع فرموده و میفرماید حال وقت آنست که احبّای الهی رایت وحدت را بلند نمایند و آیت الفت را در مجامع وجود تلاوت کنند و کلّ را بر احدیت فیض الهی دلالت نمایند تا آنکه خباء تقدیس در قطب امکان بلند گردد و جمیع امم را در ظلّ کلمهء توحید در آرد این موهبت وقتی در قطب اکوان جلوه نماید که احبّای الهی بموجب تعلیمات رحمانیّه قیام کنند و بنشر رائجهء طیّبهء محبت عمومیّه پردازند.

6. O SON OF EARTH! Wouldst thou have Me, seek none other than Me; and wouldst thou gaze upon My beauty, close thine eyes to the world and all that is therein; for My will and the will of another than Me, even as fire and water, cannot dwell together in one heart.

Bahá'u'lláh, The Hidden Words, Persian # 31

(ای پسر ارض) اگر مرا خواهی جز مرا نخواه و اگر ارادهء جمالم داری چشم از عالمیان بردار زیرا که ارادهء من و غیر من چون آب و آتش در یک دل و قلب ننگد *

Music/Persian chant